EL PUNT
vilanova@elpunt.cat. ✆ 93 227 66 00. Fax 93 227 66 06.
10183
8 437006 148054
Dipòsit legal: GI-166-2003

el reportatge | MÍRIAM DE LAMO

Petits grans cineastes

L'escola Riera de Ribes ofereix el taller Cinema en Curs als alumnes, que treballen en la creació d'un curt

Sant Pere de Ribes

● No superen els dotze anys, però ja saben escriure guions, utilitzar una càmera i muntar imatges per ordinador. Alumnes de quart, cinquè i sisè de primària de l'escola Riera de Ribes estan aprenent les diverses fases de creació d'un curtmetratge a través de Cinema en Curs, un projecte experimental de tallers de cinema en escoles i instituts públics de Catalunya; en el cas de l'escola ribetana, aquest és el segon curs que ofereix aquesta formació.

Els alumnes comencen les classes familiaritzant-se amb les càmeres a través del Minut Lumière, en què han de gravar un documental de 60 segons. Practicar amb la fotografia en moviment, aprendre a construir una seqüència, i després, iniciar el procés de creació i producció del curtmetratge són les pràctiques que inclou el projecte. A l'escola ribetana, una discussió entre dues alumnes que finalment acaben reconciliant-se centra la història filmada pels infants.

Després d'haver-se coordinat per elaborar el guió, i d'haver rodat al centre educatiu i a les pistes esportives de Ribes, els nens i nenes estan muntant les imatges digitalment. Kiray Maidana, Carmen Villar i Simen Cassiman, alumnes de cinquè de primària, seguien les instruccions de Meritxell Colell, responsable del taller, a l'hora de muntar un dels plans del curt, ahir al migdia. A la pregunta de què ha estat el més divertit fins ara, els nens no dubten: «El rodatge.» Pel que fa al coneixement adquirit, la Carmen també ho té clar: «Hem après a tenir paciència», diu. Els tres coincideixen que ara, quan miren una pel·lícula, a banda de la història es fixen en altres detalls com l'enquadrament o el moviment de la càmera, que ha estat el tema central del taller d'enguany. «Els nens sempre miren d'una manera diferent dels grans i et sorprenen. Són més intuïtius i tenen una mirada més oberta», explica Colell, que assegura que els alumnes «treballen molt bé» els diferents processos que requereix fer un curt.

Els nens i nenes assisteixen a classes de cinema durant les hores de racó, en què poden escollir aprendre nocions de ràdio, teatre, arquitectura, cuina o cinema, entre altres camps. «Crec que l'experiència és interessant», explica Mercè Blanch, una de les mestres de l'escola Riera de Ribes. Blanch destaca la importància que un professional del món el cinema ensenyi els infants, i assegura que el curs aconsegueix «canviar la mirada». «Veus altres coses, d'una altra manera, i això és important en un món en què la imatge cada cop té més força», sosté. Agafar la càmera és el que més agrada als alumnes, segons la mestra, que afirma que els petits hi posen «entusiasme» al llarg del taller. Un dels atractius de la iniciativa és el fet que els participants del Cinema en Curs d'arreu de Catalunya podran assistir a una projecció de tots els films el 27 de maig i l'1 de juny, a l'Institut Francès de Barcelona. El curt creat pels alumnes de l'escola també es podrà veure pròximament a Ribes i a les Roquetes.

MUNTANT UN CURTMETRATGE. Tres alumnes de cinquè de primària de l'escola treballaven ahir en el muntatge del curt que han rodat en els darrers dies. Els infants estan adquirint nocions de cinema des de l'octubre, amb una atenció especial als moviments de càmera. / M.L.

la columna | JOSEP MURGADES

Ves quins bigotis!

La punta més substanciosa a fer de la setmana passada –amb la vista posada en les renyides eleccions britàniques de demà– es concentra en una paraula. D'aquelles amb una etimologia –si no indiscutible, sí ben probable– que es porten l'oli.

Vet aquí, doncs, la moda generalitzada pels antics normands de deixar-se créixer només el pèl que neix sobre el llavi superior. Atès el costum que tenien aquests alhora d'invocar a tort i a dret la divinitat amb l'expressió *bî Got* («per Déu»), i atesa també segles després la coincidència –en el costum i en l'expressió– dels lansquenets de Carles I, el fet és que, per metonímia, la tal innovació pilosa hauria acabat donant lloc al castellà *bigote*, d'on provindria així mateix el català *bigoti* (*bigot* en la zona meridional).

Aquesta mateixa ocurrència lingüística, però, té una deriva diferent en altres llengües. L'alemany *bigott*, el francès *bigot*, l'italià *bigotto*, serveixen tots per designar qui, a còpia d'anomenar Déu a tothora, esdevé allò que en col·loquial molt castís se sol dir un *beiatu*; algú, doncs, procliu a ostentar una fe pomposa i culsagristanesca. L'anglès, però, va més enllà. No sols associa, sinó que interpreta. I *bigoted* hi esdevé sinònim de qui, imbuït d'una religiositat ultrançada, es mostra intolerant envers tothom amb creences i opinions que difereixin de les seves.

És la parauleta en qüestió la que, quan ja es creia estalvi de l'ull i l'orella de les Sky News, se li va escapar a Gordon Brown per qualificar la senyora que havia gosat interpel·lar-lo i discrepar d'ell davant les càmeres.

Una simple anècdota, però que en plena campanya electoral ha portat cua per al líder laborista. Com a carnassa fàcil per a la premsa sensacionalista i com a pedra d'interessat escàndol per a l'oposició, tant la *tory* com la liberal.

Un episodi que evidencia la doble moral a què la societat constreny els polítics. Obligats a evitar tota interferència de l'àmbit del privat en l'àmbit del públic. I ai de qui no els mantingui ben separats!

PUBLICITAT

